

7. CIGARETA

Anonym

Expozice

Jemně se pokládá do jeho náruče. Pomalu a pravidelně roztahuje své nitky a on je něžně rozkládá na celé ploše svého těla. Obtáčí se kolem nich a tvaruje je. Objímá čelo, objímá hrud', objímá pas, objímá boky, objímá stehna, objímá kolena, objímá kotníky. Oba nejspíše vyčkávají, čekají na nepoznané. Čisté měkké malé plné tělo naráží do připraveného křehkého těla drženého mírným objetím, které se pohotově stahuje. V napětí pevného objetí se všechna tři těla zklidňují. Jiskra. Teplo. Horko. Žár. Ve výdechu vše mizí.

Variace první

I.

Druhý: Nejsem si jistý tím, že to takhle chci.

První: Ale chtěl jsi, ne?

Druhý: Neměl jsem na to žádný vliv. Prostě se to stalo a já jsem neměl nejmenší důvod něčemu tak zajímavému bránit.

První: A je v tom pro tebe něco jiného než zajímavost?

Ticho

Druhý: Nevím. Nikdy se mi nic takového nestalo. Je to příliš nová situace. Nevím, jak se v takové situaci chová.

První: Ale to není o tom, jak se chová, ale jak se chceš chovat. Nezbavuj se zodpovědnosti a vůle.

Druhý: Tak to není. Poslouchej. Já jsem tě miloval a miluju. A teď jsem akorát zmatený, protože v sobě objevuji spektrum. Cítil jsem, že mi to dělá dobře. Že je to příjemné. Že z toho mám radost. A pak jsem se na tebe podíval. Podíval jsem se na něj. A zjistil jsem, že -

První: Já tě taky miluju. Ve mně se nic nemění.

Objímá jej. Objímá celé jeho tělo a něžně jej utahuje. Teplo. Horko. Žár. V oddechování se otázka zamlží tak, že postupně zaniká.

Variace druhá

I.

První: Zítra se nastěhuje.

Druhý: Kdo vlastně dovolil, aby se tu nastěhoval?

První: Otázkou je, kdo měl právo říct, že se tu nastěhovat nesmí.

Druhý: To právo jsme měli přece my.

První: Neměli. Zodpovědnost za to, co se tu stane neneseme my.

Druhý: A kdo teda?

První: Systém. Logika. Danost.

Druhý: Tak nám nezbývá než si to představovat hezké. Nevím, co nám to vezme.

První: A co nám to dá?

CIGARETA (ANONYM)

Druhý: Nevím. Věřím, že to bude hezké. Bude to hezké.
První: Jsme spolu naposledy sami.
Druhý: Neboj, nepřijdeme o sebe. Víím, že to bude hezké.

II.

První: Víím, že nemáš rád, když se o třetím mluví bez něj. Já ale opravdu nemůžu. Vyčerpává mne to dennodenně, znova a znova.

Druhý: Víš po kolikáté spolu o tom mluvíme?

První: Víím.

Druhý: Nemá to smysl, chápeš? Už se to jednou změnilo, už se to jednou stalo. Nemáme možnost to změnit.

JISKRA

První: Já myslím že máme. Jednoduše jej vyštípeme pryč. Proč jsi na něj tak hodný? Proč se o něj tak staráš? Proč jej tak pevně objímáš?

Druhý: Hele, mně tu asi nevadí. Naopak, zdá se mi, že je nám všem lépe. Od té doby, co se nastěhoval se mi dýchá lépe. Je tu čisto.

První: Čisto.

TEPLO

Druhý: Ano. To nám dvěma samotným nikdy nefungovalo.

První: Proč mi to říkáš až teď?

Druhý: Dříve by to nemělo smysl. Chtěl jsem, aby nám to fungovalo. Snažil jsem se.

První: Snažil ses a nám to fungovalo.

Druhý: Ano.

První: Ty jsi byl ten, kdo se snažil a nám to fungovalo. Ty jsi ten, kdo je vždy spokojený. A já -

Druhý: A díky tobě to celé mělo vždycky smysl. Proč myslíš, že jsem tady? Proč myslíš, že se každý den znova a znova snažím?

HORKO

První: Protože dávám tvé existenci smysl.

Druhý: Ano.

První: Parazituješ na mně?

Druhý: Prosím?

První: Tak znova: parazituješ na mně?

Druhý: Tohle si nezasloužím.

ŽÁR

První: Tak jdi! Existuj beze mě! A až od breku celý zvlhneš zprůsvitníš a začneš se rozpadat, připlaz se s odpovědí!

Druhý: Takže místo něj, mám jít já?

Ticho

První: Najdi si jiný smysl.

Druhý: Nebudu na tebe křičet. Nebudu tě nerespektovat. Nebudu tě urážet. Půjdu hledat.

První: Jdi.

Ve výdechu mizí.

III.

Třetí: Takže ty jdeš?

Druhý: Nemám tu co dělat.

Třetí: Nejsem to náhodou já, kdo tu nemá co dělat?

Druhý: Ne.

Třetí: Já tu nemám být. Já tu nemusím být. Jsem to já. Beze mne by vám bylo dobře.

Druhý: Ne. Tak to není. Těšil jsem se na tebe. Věděl jsem, že to bude krásné. Děkuji ti.

Objímá jej kolem ramen. Vstupuje první.

První: Já se v tom rozpadám.

Druhý: Já tím mizím.

První: Jediný ty zůstaneš. Rozumíš?

Třetí: Zůstanu. Zůstanu, jako nepoužitelný odpad.

Ticho, zaslepení.

IV.

Třetí: Proč jsi mu to udělal?

Ticho

První: Teď jsme tu spolu. Nemysli na něj.

Třetí: Ptám se tě, proč jsi mu to udělal?

Ticho

První: Jsme spolu.

Třetí: Nejsme. Přiškvařil ses ke mně tak, že jsi ve mně zanikl. Nasákl jsem tebou. Nevidím tě. Nejsi tady, nejsi to ty, neexistuješ. Proč jsi to udělal?

První: Žárlil jsem.

Třetí: Hnušíš se mi. Nemám k tobě žádný vztah.

První: Můžu se tě dotknout?

Třetí se hlasitě a zle směje.

Třetí: Dotknout? My dva už mezi sebou nemáme žádný vztah. Ale snaž se! No tak, dotkni se mě!

Tiché tápání.

Třetí: Jsem sám sobě odporný. Smrdím tebou.

PRACH